

[Risgaard Knudsen]

samtlige konservative medlemmer af dette Ting følgende spørgsmål: Vil hr. Aagaard og dermed de konservative medlemmer af Tinget hævde, at regeringen har betjent Folketinget i den såkaldte ambisag i nøje overensstemmelse med ministeransvarlighedslovens bestemmelser?

Det er et klart formuleret spørgsmål, og det kan der svares ja eller nej på.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Aagaard ændrer nu sit udsagn om det smarte skaktræk til, at det var fornuftigt, det der blev gennemført. Jeg bliver nødt til endnu engang at minde hr. Aagaard om, at det ikke desto mindre jo altså er blevet erklæret ulovligt. Jeg ved ikke, hvornår det er blevet god konservativ politik, at det ulovlige skulle være fornuftigt.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt Folketinget er blevet tilstrækkeligt orienteret efterfølgende. Der siger hr. Aagaard: Jamen på det tidspunkt, hvor det var tydeligt, at Danmark ville tabe sagen, blev Folketinget inddraget, i og med at der blev fremsat et forslag i Folketinget til at stoppe for opkrævningen af ambi. Men der er jo minsandten gået en lang årrække derimellem, hvor Folketinget mildt sagt ikke har været orienteret om, hvad der foregik.

Så siger hr. Aagaard: Jamen det var jo i virkeligheden bare, fordi der blev indført en ny retspraksis! Hvorfor spurgte regeringen ikke EF i 1987, om det var i orden at implementere ambilogivningen? Siden har man jo da heldigvis lært af sine fejl. F.eks. har man jo i forbindelse med CO₂-afgiften været fornuftig nok til at spørge, inden selve afgiftsopkrævningen trådte i kraft. Hvorfor i alverden gjorde man ikke det i december 1987? Så havde man jo haft et stykke papir, som ville have reddet regeringen og ville have reddet ambien, som hr. Aagaard er så imponeret over, for så havde man haft et stykke papir fra dengang, man havde den daværende retspraksis, hvor EF havde tilkendegivet, at det var i orden. Men det gjorde man ikke. Man var så interesseret i det, hr. Aagaard har udnævnt til at være det smarte skaktræk, at man lynhurtigt på 7 dage skulle presse det igennem Folketinget og gennemføre en lovgivning. Det er rigtig, at der havde været nedsat et udvalg, men Folketinget

var kun inddraget i arbejdet med ambiloven i 7 dage.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Hr. Aagaard må undskylde, at det trækker lidt ud, men jeg synes, det var et så opsigtsvækkende indlæg, vi fik fra Det Konservative Folkepartis side, at vi må hæfte os lidt ved det.

Det hjælper ikke noget, at man prøver på at procedere sagen på ny i det danske Folketing. Sagen er tabt. Den er klart tabt, og det forsøg, hr. Aagaard nu gør, gjorde regeringen jo også i sin procedure, idet regeringen sagde, at det, man gør, i og med, at man foreslår og får vedtaget ambiloven, jo i virkeligheden blot er at leve op til Kommissionens anbefalinger. Det var også det, hr. Aagaard sagde her i Folketinget i dag: det, man gør, er i virkeligheden blot at leve op til Kommissionens anbefalinger, til dens vækststrategi.

Men det er jo klart tilbagevist af Kommissionen, og selvfølgelig er det da sådan, at Kommissionen ikke fremlægger ulovlige vækststrategier. Den form for procedure er klart afvist, og jeg synes ikke, det tjener noget formål at gentage den her i det danske Folketing. Nu drejer det sig om at drage konsekvenserne og få fastslået ansvaret.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg synes, det er beklageligt, at Det Konservative Folkeparti og regeringen overhovedet ikke ønsker at rette sig efter, hvad der sker i EF. Man tager nogle chancer, man laver nogle ting vel vidende, at det formentlig bliver underkendt på et senere tidspunkt. Jeg kan med nogen bekymring se på, at man har så svært ved at overholde de regler, der er i dag. Hvordan vil man så administrere dem, hvis det skulle blive et ja til EF-Unionen ved afstemningen den 2. juni? Så bliver det endnu sværere.

Jeg kan heller ikke lide den måde, hr. Aagaard forsøger at udlægge det tyveri, som borgerne rent faktisk har været udsat for i ambisagen, som enten smarte skaktræk eller fornuftige dispositioner. Jeg kan godt forstå, at hr. Aagaard forsøger at følge det op, for i sin redegørelse til Folketinget var statsministeren også inde på forskellige positive ting og sagde bl.a.,